

שואל פרק שלשה ועשרים שבת

קמטו.

עין משפט נר מצוה

ד א ב ג מ"י פכ"ג
 מהלכות שבת הלי"ט
 סמך ללאו מה טור שריע
 א"ח סימן טו סעיף יב
 ב"ד ד"ה מ"י פכ"ג מהל'
 שבת הלכה ד סמך טו
 טור שריע א"ח סימן טו
 סעיף יב
 ב"ד ד"ה מ"י פכ"ג מהלכה
 יט סמך טו שריע
 א"ח סימן טו סעיף טו
 ז"ד מ"י פכ"ג מהלכות ע"ו
 הלכה ד סמך טו סעיף
 ט"ט ע"ד י"ד ס"י קמט סעיף
 טו

ה ח מ"י פ"ו מהלכות
 גניבה הלכה י סמך
 ללאו ע"ו ואלו הפוסקים
 השמיטו מטעם ש"י הכ"י
 ג"ר"ס ס"י פ"ו מקי"ן:

לענין רש"י

מיראז"ר (מירידו"ר).
 מראה.

מוסף רש"י

לא יקרא לאור הגר.
 כפ"ק, שמה י"ה הגר הלא
 ש"ס הפסלה שד"ק
 י"ה ואלו מעשר שבת
 (לע"י י"א). אפילו גבור.
 לילכת למחש' להי"ה, דכ"ן
 נז"ל לא פגול למלמיהו
 (לע"י י"ב). בני הבורה.
 הולכין בדרך או ישיבין צ"ת
 אחד א"ס בעטות ע"מ,
 המקפידים זה על זה.
 ש"ן מוחלן על דבר מוטע
 ומקפידן עליו לומר זה
 ח"ש דקס"ג גודל זשט"ר
 (ב"מ ט"ז). עוברין. שבתות
 ימים טובים (ט"ז). ומשום
 לריון ופוערין. דמ"ן (לע"ל
 קמ"ח). ונג"ל ש"ל א"מ לו
 הלי"ט, והס' מפרש טעמא
 שמה ימ"ב (ב"מ ט"ז).

מוסף תוספות

א. אבל לשמא ימחוק
 ליכא, דאביי נמי לית לי'
 דרבנן. כפ"ק. ב. ודתיק
 אס"ר לקותי הכתב ש"ע"ג
 הכולל משום גזירה
 דשט"ר יקרא בשט"ר
 הדיבור, דס"ל גודל
 בשט"ר מילחף ובדאביי,
 רוב אחא מתיר, דס"ל
 גודל בשט"ר לא מילחף
 וכדבר ביבי, ח"י ה"ן.
 ג. דרבנן. מוקי
 לפלגיהו בהכ"ן. רש"י.
 ד. דתיקני מ"ת אדם את
 אורחיו כמה בפנים וכמה
 בחוץ מכתב ש"ע"ג.
 ה. הכולל, דאלמא גודל
 בשט"ר לא, מילחף.
 ו. כדאוקי לה
 מעיקרא, וביי הא ודאי
 לא מילחף דלית דמי
 לשט"ר כלל, אבל כי כתבי
 מיכתב, דמי לה קצת
 הדאי מיכתב והאי מיכתב,
 כגון ככתב מילחף. רש"י.
 ז. מכתב ש"ע"ג א"ח:
 דבעשרה. ז. א"ע"פ שלא
 ע"בדה עי"ן. מוס' ה"ל"ט.
 ח. ואלו מוחל לו
 המותר, והוי רבית. אי
 נמי, לא הוי מקפידים
 היה נוטל דמים אם הוקר
 כפי שהיה שוה בשבת
 הלוואה, אבל המקפידין
 אינם רוצים לקבל דמים
 אלא ככר. מוס' ה"ל"ט.

רבינו הגאון (הבש"ר)

מה מראה של מכתב אסור
 בשבת שיש עשוי להדיק
 בה בנימין המודללות. ור'
 שמתיר אומר כיון שהיא
 גבורה לו גורנין, ותיק
 סבר גורנין. מ"י כתב של

ול"מ"ד שמה ימחוק רחיש שמה יקרא. ולא מסיק אלעמיה גודל
 זשט"ר לא מילחף: בשט"ר הדיבורות. פי' כגונט'
 של מקח וממכר ולעיל זשט"ר כל כתיב (דף קטו: וס) פירש איגרות
 השלוטות למנוח ספד: אלא איבא בנייהו דבתבי אבות'ר
 ומתתאי. ולא יענה אמאי נקט

מתתאי כיון דס"ד דכ"ע אית לכו
 דרבה: א"ל"מ"א דבתבי מיכתב
 מ"ש הבא מ"ש הבא. פירוש מרזיחו
 י"ה אסור שמה ימחוק:

לעולם דכתב אבות'ר ומידל'י
 ודקשיא לך דרבה דרבה
 תנאי היא. לפירוש הקונטרס ל"ל
 דהשתא דמוקי לה דכתיב אבות'ר
 ומידל'י למ"ד שמה ימחוק איכא דלית
 ליה דרבה ומ"ד שמה יקרא לית ליה
 דרבה והשתא מיבעיא לן למימר

דדרבה פליגי תנאי כי היכי דפליגי
 אמוראי דהכא וצרימ'תא קמית'תא
 מיתוקמ'תא שפיר דכתיב מכתב אבות'ר
 ומידל'י דכולהו אמוראי גודל זשט"ר
 לא מילחף וקשה לפירוש זה דהשתא

לא הוה פלוגמיהו כדהוה מוקמ'תא לה
 מדיקרא למאן דלמ'ר שמה ימחוק לה
 חיישין למאן דלמ'ר שמה יקרא חיישי'
 וה"ר פורת פירש דאז"י ורבי ציבי
 מרזיחו לית לכו דרבה דפליגי ככתב
 אבות'ר ומידל'י למאן דלמ'ר שמה ימחוק

לא חיישין כיון דמידל'י ולי'ת לן דרבה
 ולשמה יקרא נמי לא חייש קסבר גודל
 זשט"ר לא מילחף ולמ"ד יקרא'ר
 חייש דקסבר גודל זשט"ר מילחף'
 ואז"י לא הוה מוקי פלוגמיהו דרבי

אחא ורבנן (ט) כרבה ד"כ' ר' אחא
 ע"כ לית ליה דאז"י דשיי' כמותל' אלמא
 קסבר גודל זשט"ר לא מילחף וא"כ
 כמאן דאז"י ליה דלפילו רבנן לא
 פליגי עליה דר' אחא אלא משום דלית

לכו דרבה וגורנין שמה ימחוק אלא
 הוה מפרש אז"י דכ"ע לית לכו דרבה
 ולא חיישין לשמה ימחוק צמדי'ל
 וצגודל זשט"ר מילחף פליגי' והא
 דקאמ'ר ש"מ דרבה תנאי היא הו"מ
 למימר ודאי לכ"ע לית לכו דרבה

דמפרש אלא לכו ללא מני' למוכח
 הא צמדי'ל והכי קאמ'ר דתנאי היא
 וליכא לאקשוי' לרבה' והא לא מני'
 למימר דפליגי (ט) צמייק מילחף רבי

אחא ורבנן וצגודל זשט"ר מילחף
 פליגי אכל כ"ע אית לכו דרבה משום
 צמדי'ל הוא כיון דמייק וליכא נמי
 צמדי'ל פשיטא דבה' לא הוי אמרי

רבנן גודל זשט"ר מילחף וארין
 לאוקמ'תא השתא צרימ'תא לעיל' דמייק
 מילחף למאן דסבר גודל זשט"ר מילחף'
 וקשה ק'תא לפירוש זה דה"ל למימר

דכ"ע (ט) לית לכו דרבה ואז"י ורבי
 ציבי גודל אי מילחף זשט"ר פליגי'
 ור'י'ר'קני' עצמה אף בחור' אסור.
 נראה דשטי'ל' לשם

עבודת גלולים אמר' אכל (ט) לנוי מותר
 כדמשמע מנצן של קדושים ללא הוה מסתכלי צלוצת' דזוח' (ע"י דף ג.) מכלל דלחריני הוה מסתכלי:
 זה עוברין משום משק'ר ומשום מדה ומשום מנין. פירוש לפי שמקפידין זה על זה עוברין אפילו על מה שאין שאר בני אדם עוברין
 משום מדה כדלמרינן צבי'ה (דף קטו: וד) כ"ט. יכול אדם לומר לחצור מלא לי כלי זה אכל לא צמדה פירוש כלי שמודדין בו אסור לדמי לנתק
 וממכר והס כיון שהם מקפידים כל כלים היו לגבייהו מדה לפי שמקפידין לדע' עשעורו לשלם להם הכלי וכן משקל ששוקלים ומכוננים
 זה כנגד זה ציד ואמרינן צבי'ה' א'ן משגיחין צמא'נים ציוס טוב ומשום מנין דלמ'ר צבי'ה (דף קטו: וד) הולך אדם אכל חנוני הרגיל אכלו ואומר
 לו תן לי כו' וצלב'ד שלא זכיר לו סכום שמה שאם היו נותנים מלאה אגוזים צדי'ה ולקח כזר טעשים לא יאמר לו תן לי עשרים
 אגוזים שאלמתי' צ'ה אגוזים שנראה שפוקה להשלים הדי'ר אכל יכול לומר לו תן לי כ' אגוזים סתם וצבי'ה מצורה מקפידים
 אסור שיצא לידי אסור שיצירכו להשלים וכדכ"י (ט) צית הלל אף משום רצית דכשהם מחזירין זה לזה הם מקפידים מה ששוות יומר' וקשה

לפירוש
 תחת הצורה של תחת דיוקני. פי' דיוקני צורת אדם, והכתב שתחתיו אסור לקרואו בשבת ולא גרע משטרי הדיבורות דאמרי
 בשבת, ודיוקני עצמה אסורה אפילו בחול כטעמיה. מפסי אדם עם בניו ועם כו'. פי' מפסי אדם, ולקח פירוש כהניא דאמרי
 מי מפסי, וכמו שאמרו על השכר (ש"ס פ"ו ט"ז) מיסור ומפסי. בניו ובני ביתו אין אחרים לא. (משמ') [משום] דר' יהודה אמר
 שמואל דאמר בני חבורה המקפידין זה על זה, פי' שמדקדיקין זה על זה, שאומר אחר (נ"א: אר"ן) לחבירו המנה שלך שלקחתה
 גדולה תן לי אני כמותה והוא שוקלה בידו. ואם היה דג אומר לו לקחת דג או כדומה לו שהוא ארוך ורץ תתן לו
 שבתו ותר דמים, (נ"א: צריך לתת לו מרת דמים). או קשיאין ואי צמדי'ה וכדומה (הלך). ואם היו אגוזים ושקדים וכדומה (הלך)
 (ואומר) [ואמר] לקחת עשרים אגוזים, וגם אני אקח עשרים. וגם אני אקח עשרים בשבת ומצא מקחן מצא. גם ביהוש
 שאמרדו אורך הדגים והקשיאים ואמנה הביצים והאגוזים והשקדים שאתה נוטל שאטלו גם [אני] במשקלם וכדומה וכמניינים,

גמ' מ"ט. אכל לא מן הכתב: שמה ימחוק. מן האורחין. שיראה
 שלא הכין להם כל זרעם וימחרטו שיזמן יותר מן הראוי וימחוק מן
 הכתב כדי שלא יקראם השמש: כל הני שמה יקרא זשט"ר הדיבורות
 של מקח וממכר קאמ'ר (ט) דכ"פ. מניינ'ת אבות'ר צדי'ו: ומידל'י שאינו
 מניע לשם למחוק: אפילו גבוה.
 שאינו מניע לשם למחוק: אפילו
 גבוה. שאינו מניע שם להטות הנר
 אסור דהואיל ונמוך אסור גבוה נמי
 אסור שלא מחוק: ומיפסי. שנמוך
 ויכול להגיע שם ולמחוק: ולמ"ד שמה
 יקרא. היכא דליכא למיחש לשמה
 יקרא ליחוש לשמה ימחוק: דחייק.
 צמקי'ן צמוך העץ צמדי'ל שאין נוחה
 למחוק ואדהכי מדכר וליכא למיחש
 למחוק: גודל. כותל: ענין
 לוחות של סומרי'ם: כמה צמדי'ל ומה
 צמוך. א"ת מי ומי אושי' צמדי'ל
 צמקוס המכונד ואת מי ומי אושי' צמדי'ל
 צמוך שאינם כל כך פסוין: אכל
 לא מכתב שעל גבי טבלא ופינקס.
 גודל זשט"ר לא מילחף אכל טבלא
 ופינקס מילחף: [דכ"פ] צמדי'ל. כ"כ
 של דין: אלא נעול'ס דכ"פ אבות'ר
 ומידל'י. שאינו יכול למחוק ולשמה
 יקרא לא חיישין גודל זשט"ר לא
 מילחף. ודקשיא לך דלע"ג דמידל'י
 ליתמרי' כרבה דלמ'ר גבי נר אפילו
 י' צמדי'ל: דרבה תנאי היא. דליכא
 דחייש לשלם מחוק'ר אסור שמה
 דרבנן וליכא דפליגי: לוח'ת לשמה
 ימחוק. דהא ר' אחא כותל דוקא
 נקט ואי מתת'י מה לי כותל מה לי
 אגרת: א'ן רואין צמדי'ל. מירואי'ר.
 לפי שהרואה צמדי'ל אינו לרין אלא
 לתקן שערות ראשו וקנו הלך חיישי'
 שמה יראה שיש המודללות שאין
 שוות עם שאר השעל'ר ויגלמן:
 דאדהכי והכי. שילך להצי'ת מער או
 מספרים: מדכר. שהוא שמה: של
 מספס. שאינו לרין להצי'ת מספרים
 שהוא ענמה מנגלת השער: כ"פ
 המהלך סתם הלו'ה וסמך דיוקנאות.
 כגון בני אדם המציינים צמדי'ל חיות
 משונות או ליוקנות על בני אדם של
 משעשים כגון מלמדת דוד וגלית
 וכומצין מחמתה זו לורת חיה פלומית
 וזו ליוקנית פלומי ופלומית: אסור
 לקרואו בשבת. שמה יקרא זשט"ר
 הדיבורות: אל מדעפס. אל אשר
 אדם עושים מדעת נצבכס וחלל שלכס.
 איליים שון חללים: עם בניו ובני ציוס
 אין עם אחר לא. מלל'ת מנה ומפסי על
 המנות: משום לווי'ן ופוערין. דגור
 צהו רבנן שמה יכתוב: המקפידין.
 שאין מוחלים ומוותרין זה לזה:
 וכדכ"י

שמואל (ט) דאמר רב יהודה אמר שמואל
 עוברין משום מדה ומשום משקל ומשום מנין ומשום לווי'ן ופוערין ביו"ט
 וכדכ"י

לרב ביבי מדרבי רבה שפטר אפילו גבוה כמה, אמר לך רב ביבי דרבה תנאי היא ואנא דאמרי כתנא דשרי, דתנאי מונה אדם את
 אורחיו ואת רואין מבראה, ור' אחא מרין מן הכתב שעל גבי הכותל, ואוקיפנא דכותב אבות'ר ומידל'י. ואמרינן
 הכי תנאי כי הני תנאי, כלומר ר' אחא ותיק חולקין בחלוקת ר' אחא ותיק דליה, דל'י אחא אצמדי'תו סהיג מן המראה הוא מוחק,
 לפיכך קניא אין רואין מבראה, ור' מתיר מבראה הקבועה בכותל כתיק דר' אחא. ודמיא לאה דאמרינן בכלל גדול (נה דף) דשך בין
 העומדים [תיקין] משום [אמרו], שרומה למחוק כתב. ובתלמוד א"י הש"ך את העור ע"ג העומר ר' אחא בשם ר' יהודה בן בון מושב
 מוחק, ואקשינן גלה מן מראה הקבועה בכותל אדהכי והכי מדכר. ולא פירש מהו ויזכור ויבטל. יש מי שאומר כי נאסר הראיה
 מבראה שבת, שמה יראה כי עלה בו בעין חלודה (וכעין חלודה) חזה המראה, ויצמדי'תו בשבת ומצא מקחן מצא. גם ביהוש
 המראה למטה במקום נמוך עד שיעתקס להביא סכין כדי לצמדי'תו, ויכור ששבת הוא ימנע. ונראה זה הטעם, ועמר כ"ר"ז דאמר מפני

לרב ביבי מדרבי רבה שפטר אפילו גבוה כמה, אמר לך רב ביבי דרבה תנאי היא ואנא דאמרי כתנא דשרי, דתנאי מונה אדם את
 אורחיו ואת רואין מבראה, ור' אחא מרין מן הכתב שעל גבי הכותל, ואוקיפנא דכותב אבות'ר ומידל'י. ואמרינן
 הכי תנאי כי הני תנאי, כלומר ר' אחא ותיק חולקין בחלוקת ר' אחא ותיק דליה, דל'י אחא אצמדי'תו סהיג מן המראה הוא מוחק,
 לפיכך קניא אין רואין מבראה, ור' מתיר מבראה הקבועה בכותל כתיק דר' אחא. ודמיא לאה דאמרינן בכלל גדול (נה דף) דשך בין
 העומדים [תיקין] משום [אמרו], שרומה למחוק כתב. ובתלמוד א"י הש"ך את העור ע"ג העומר ר' אחא בשם ר' יהודה בן בון מושב
 מוחק, ואקשינן גלה מן מראה הקבועה בכותל אדהכי והכי מדכר. ולא פירש מהו ויזכור ויבטל. יש מי שאומר כי נאסר הראיה
 מבראה שבת, שמה יראה כי עלה בו בעין חלודה (וכעין חלודה) חזה המראה, ויצמדי'תו בשבת ומצא מקחן מצא. גם ביהוש
 המראה למטה במקום נמוך עד שיעתקס להביא סכין כדי לצמדי'תו, ויכור ששבת הוא ימנע. ונראה זה הטעם, ועמר כ"ר"ז דאמר מפני

לרב ביבי מדרבי רבה שפטר אפילו גבוה כמה, אמר לך רב ביבי דרבה תנאי היא ואנא דאמרי כתנא דשרי, דתנאי מונה אדם את
 אורחיו ואת רואין מבראה, ור' אחא מרין מן הכתב שעל גבי הכותל, ואוקיפנא דכותב אבות'ר ומידל'י. ואמרינן
 הכי תנאי כי הני תנאי, כלומר ר' אחא ותיק חולקין בחלוקת ר' אחא ותיק דליה, דל'י אחא אצמדי'תו סהיג מן המראה הוא מוחק,
 לפיכך קניא אין רואין מבראה, ור' מתיר מבראה הקבועה בכותל כתיק דר' אחא. ודמיא לאה דאמרינן בכלל גדול (נה דף) דשך בין
 העומדים [תיקין] משום [אמרו], שרומה למחוק כתב. ובתלמוד א"י הש"ך את העור ע"ג העומר ר' אחא בשם ר' יהודה בן בון מושב
 מוחק, ואקשינן גלה מן מראה הקבועה בכותל אדהכי והכי מדכר. ולא פירש מהו ויזכור ויבטל. יש מי שאומר כי נאסר הראיה
 מבראה שבת, שמה יראה כי עלה בו בעין חלודה (וכעין חלודה) חזה המראה, ויצמדי'תו בשבת ומצא מקחן מצא. גם ביהוש
 המראה למטה במקום נמוך עד שיעתקס להביא סכין כדי לצמדי'תו, ויכור ששבת הוא ימנע. ונראה זה הטעם, ועמר כ"ר"ז דאמר מפני

לרב ביבי מדרבי רבה שפטר אפילו גבוה כמה, אמר לך רב ביבי דרבה תנאי היא ואנא דאמרי כתנא דשרי, דתנאי מונה אדם את
 אורחיו ואת רואין מבראה, ור' אחא מרין מן הכתב שעל גבי הכותל, ואוקיפנא דכותב אבות'ר ומידל'י. ואמרינן
 הכי תנאי כי הני תנאי, כלומר ר' אחא ותיק חולקין בחלוקת ר' אחא ותיק דליה, דל'י אחא אצמדי'תו סהיג מן המראה הוא מוחק,
 לפיכך קניא אין רואין מבראה, ור' מתיר מבראה הקבועה בכותל כתיק דר' אחא. ודמיא לאה דאמרינן בכלל גדול (נה דף) דשך בין
 העומדים [תיקין] משום [אמרו], שרומה למחוק כתב. ובתלמוד א"י הש"ך את העור ע"ג העומר ר' אחא בשם ר' יהודה בן בון מושב
 מוחק, ואקשינן גלה מן מראה הקבועה בכותל אדהכי והכי מדכר. ולא פירש מהו ויזכור ויבטל. יש מי שאומר כי נאסר הראיה
 מבראה שבת, שמה יראה כי עלה בו בעין חלודה (וכעין חלודה) חזה המראה, ויצמדי'תו בשבת ומצא מקחן מצא. גם ביהוש
 המראה למטה במקום נמוך עד שיעתקס להביא סכין כדי לצמדי'תו, ויכור ששבת הוא ימנע. ונראה זה הטעם, ועמר כ"ר"ז דאמר מפני

לרב ביבי מדרבי רבה שפטר אפילו גבוה כמה, אמר לך רב ביבי דרבה תנאי היא ואנא דאמרי כתנא דשרי, דתנאי מונה אדם את
 אורחיו ואת רואין מבראה, ור' אחא מרין מן הכתב שעל גבי הכותל, ואוקיפנא דכותב אבות'ר ומידל'י. ואמרינן
 הכי תנאי כי הני תנאי, כלומר ר' אחא ותיק חולקין בחלוקת ר' אחא ותיק דליה, דל'י אחא אצמדי'תו סהיג מן המראה הוא מוחק,
 לפיכך קניא אין רואין מבראה, ור' מתיר מבראה הקבועה בכותל כתיק דר' אחא. ודמיא לאה דאמרינן בכלל גדול (נה דף) דשך בין
 העומדים [תיקין] משום [אמרו], שרומה למחוק כתב. ובתלמוד א"י הש"ך את העור ע"ג העומר ר' אחא בשם ר' יהודה בן בון מושב
 מוחק, ואקשינן גלה מן מראה הקבועה בכותל אדהכי והכי מדכר. ולא פירש מהו ויזכור ויבטל. יש מי שאומר כי נאסר הראיה
 מבראה שבת, שמה יראה כי עלה בו בעין חלודה (וכעין חלודה) חזה המראה, ויצמדי'תו בשבת ומצא מקחן מצא. גם ביהוש
 המראה למטה במקום נמוך עד שיעתקס להביא סכין כדי לצמדי'תו, ויכור ששבת הוא ימנע. ונראה זה הטעם, ועמר כ"ר"ז דאמר מפני

לרב ביבי מדרבי רבה שפטר אפילו גבוה כמה, אמר לך רב ביבי דרבה תנאי היא ואנא דאמרי כתנא דשרי, דתנאי מונה אדם את
 אורחיו ואת רואין מבראה, ור' אחא מרין מן הכתב שעל גבי הכותל, ואוקיפנא דכותב אבות'ר ומידל'י. ואמרינן
 הכי תנאי כי הני תנאי, כלומר ר' אחא ותיק חולקין בחלוקת ר' אחא ותיק דליה, דל'י אחא אצמדי'תו סהיג מן המראה הוא מוחק,
 לפיכך קניא אין רואין מבראה, ור' מתיר מבראה הקבועה בכותל כתיק דר' אחא. ודמיא לאה דאמרינן בכלל גדול (נה דף) דשך בין
 העומדים [תיקין] משום [אמרו], שרומה למחוק כתב. ובתלמוד א"י הש"ך את העור ע"ג העומר ר' אחא בשם ר' יהודה בן בון מושב
 מוחק, ואקשינן גלה מן מראה הקבועה בכותל אדהכי והכי מדכר. ולא פירש מהו ויזכור ויבטל. יש מי שאומר כי נאסר הראיה
 מבראה שבת, שמה יראה כי עלה בו בעין חלודה (וכעין חלודה) חזה המראה, ויצמדי'תו בשבת ומצא מקחן מצא. גם ביהוש
 המראה למטה במקום נמוך עד שיעתקס להביא סכין כדי לצמדי'תו, ויכור ששבת הוא ימנע. ונראה זה הטעם, ועמר כ"ר"ז דאמר מפני

לרב ביבי מדרבי רבה שפטר אפילו גבוה כמה, אמר לך רב ביבי דרבה תנאי היא ואנא דאמרי כתנא דשרי, דתנאי מונה אדם את
 אורחיו ואת רואין מבראה, ור' אחא מרין מן הכתב שעל גבי הכותל, ואוקיפנא דכותב אבות'ר ומידל'י. ואמרינן
 הכי תנאי כי הני תנאי, כלומר ר' אחא ותיק חולקין בחלוקת ר' אחא ותיק דליה, דל'י אחא אצמדי'תו סהיג מן המראה הוא מוחק,
 לפיכך קניא אין רואין מבראה, ור' מתיר מבראה הקבועה בכותל כתיק דר' אחא. ודמיא לאה דאמרינן בכלל גדול (נה דף) דשך בין
 העומדים [תיקין] משום [אמרו], שרומה למחוק כתב. ובתלמוד א"י הש"ך את העור ע"ג העומר ר' אחא בשם ר' יהודה בן בון מושב
 מוחק, ואקשינן גלה מן מראה הקבועה בכותל אדהכי והכי מדכר. ולא פירש מהו ויזכור ויבטל. יש מי שאומר כי נאסר הראיה
 מבראה שבת, שמה יראה כי עלה בו בעין חלודה (וכעין חלודה) חזה המראה, ויצמדי'תו בשבת ומצא מקחן מצא. גם ביהוש
 המראה למטה במקום נמוך עד שיעתקס להביא סכין כדי לצמדי'תו, ויכור ששבת הוא ימנע. ונראה זה הטעם, ועמר כ"ר"ז דאמר מפני

לרב ביבי מדרבי רבה שפטר אפילו גבוה כמה, אמר לך רב ביבי דרבה תנאי היא ואנא דאמרי כתנא דשרי, דתנאי מונה אדם את
 אורחיו ואת רואין מבראה, ור' אחא מרין מן הכתב שעל גבי הכותל, ואוקיפנא דכותב אבות'ר ומידל'י. ואמרינן
 הכי תנאי כי הני תנאי, כלומר ר' אחא ותיק חולקין בחלוקת ר' אחא ותיק דליה, דל'י אחא אצמדי'תו סהיג מן המראה הוא מוחק,
 לפיכך קניא אין רואין מבראה, ור' מתיר מבראה הקבועה בכותל כתיק דר' אחא. ודמיא לאה דאמרינן בכלל גדול (נה דף) דשך בין
 העומדים [תיקין] משום [אמרו], שרומה למחוק כתב. ובתלמוד א"י הש"ך את העור ע"ג העומר ר' אחא בשם ר' יהודה בן בון מושב
 מוחק, ואקשינן גלה מן מראה הקבועה בכותל אדהכי והכי מדכר. ולא פירש מהו ויזכור ויבטל. יש מי שאומר כי נאסר הראיה
 מבראה שבת, שמה יראה כי עלה בו בעין חלודה (וכעין חלודה) חזה המראה, ויצמדי'תו בשבת ומצא מקחן מצא. גם ביהוש
 המראה למטה במקום נמוך עד שיעתקס להביא סכין כדי לצמדי'תו, ויכור ששבת הוא ימנע. ונראה זה הטעם, ועמר כ"ר"ז דאמר מפני

לרב ביבי מדרבי רבה שפטר אפילו גבוה כמה, אמר לך רב ביבי דרבה תנאי היא ואנא דאמרי כתנא דשרי, דתנאי מונה אדם את
 אורחיו ואת רואין מבראה, ור' אחא מרין מן הכתב שעל גבי הכותל, ואוקיפנא דכותב אבות'ר ומידל'י. ואמרינן
 הכי תנאי כי הני תנאי, כלומר ר' אחא ותיק חולקין בחלוקת ר' אחא ותיק דליה, דל'י אחא אצמדי'תו סהיג מן המראה הוא מוחק,
 לפיכך קניא אין רואין מבראה, ור' מתיר מבראה הקבועה בכותל כתיק דר' אחא. ודמיא לאה דאמרינן בכלל גדול (נה דף) דשך בין
 העומדים [תיקין] משום [אמרו], שרומה למחוק כתב. ובתלמוד א"י הש"ך את העור ע"ג העומר ר' אחא בשם ר' יהודה בן בון מושב
 מוחק, ואקשינן גלה מן מראה הקבועה בכותל אדהכי והכי מדכר. ולא פירש מהו ויזכור ויבטל. יש מי שאומר כי נאסר הראיה
 מבראה שבת, שמה יראה כי עלה בו בעין חלודה (וכעין חלודה) חזה המראה, ויצמדי'תו בשבת ומצא מקחן מצא. גם ביהוש
 המראה למטה במקום נמוך עד שיעתקס להביא סכין כדי לצמדי'תו, ויכור ששבת הוא ימנע. ונראה זה הטעם, ועמר כ"ר"ז דאמר מפני

לרב ביבי מדרבי רבה שפטר אפילו גבוה כמה, אמר לך רב ביבי דרבה תנאי היא ואנא דאמרי כתנא דשרי, דתנאי מונה אדם את
 אורחיו ואת רואין מבראה, ור' אחא מרין מן הכתב שעל גבי הכותל, ואוקיפנא דכותב אבות'ר ומידל'י. ואמרינן
 הכי תנאי כי הני תנאי, כלומר ר' אחא ותיק חולקין בחלוקת ר' אחא ותיק דליה, דל'י אחא אצמדי'תו סהיג מן המראה הוא מוחק,
 לפיכך קניא אין רואין מבראה, ור' מתיר מבראה הקבועה בכותל כתיק דר' אחא. ודמיא לאה דאמרינן בכלל גדול (נה דף) דשך בין
 העומדים [תיקין] משום [אמרו], שרומה למחוק כתב. ובתלמוד א"י הש"ך את העור ע"ג העומר ר' אחא בשם ר' יהודה בן בון מושב
 מוחק, ואקשינן גלה מן מראה הקבועה בכותל אדהכי והכי מדכר. ולא פירש מהו ויזכור ויבטל. יש מי שאומר כי נאסר הראיה
 מבראה שבת, שמה יראה כי עלה בו בעין חלודה (וכעין חלודה) חזה המראה, ויצמדי'תו בשבת ומצא מקחן מצא. גם ביהוש
 המראה למטה במקום נמוך עד שיעתקס להביא סכין כדי לצמדי'תו, ויכור ששבת הוא ימנע. ונראה זה הטעם, ועמר כ"ר"ז דאמר מפני

לרב ביבי מדרבי רבה שפטר אפילו גבוה כמה, אמר לך רב ביבי דרבה תנאי היא ואנא דאמרי כתנא דשרי, דתנאי מונה אדם את
 אורחיו ואת רואין מבראה, ור' אחא מרין מן הכתב שעל גבי הכותל, ואוקיפנא דכותב אבות'ר ומידל'י. ואמרינן
 הכי תנאי כי הני תנאי, כלומר ר' אחא ותיק חולקין בחלוקת ר' אחא ותיק דליה, דל'י אחא אצמדי'תו סהיג מן המראה הוא מוחק,
 לפיכך קניא אין רואין מבראה, ור' מתיר מבראה הקבועה בכותל כתיק דר' אחא. ודמיא לאה דאמרינן בכלל גדול (נה דף) דשך בין
 העומדים [תיקין] משום [אמרו], שרומה למחוק כתב. ובתלמוד א"י הש"ך את העור ע"ג העומר ר' אחא בשם ר' יהודה בן בון מושב
 מוחק, ואקשינן גלה מן מראה הקבועה בכותל אדהכי והכי מדכר. ולא פירש מהו ויזכור ויבטל. יש מי שאומר כי נאסר הראיה
 מבראה שבת, שמה יראה כי עלה בו בעין חלודה (וכעין חלודה) חזה המראה, ויצמדי'תו בשבת ומצא מקחן מצא. גם ביהוש
 המראה למטה במקום נמוך עד שיעתקס להביא סכין כדי לצמדי'תו, ויכור ששבת הוא ימנע. ונראה זה הטעם, ועמר כ"ר"ז דאמר מפני

לרב ביבי מדרבי רבה שפטר אפילו גבוה כמה, אמר לך רב ביבי דרבה תנאי היא ואנא דאמרי כתנא דשרי, דתנאי מונה אדם את
 אורחיו ואת רואין מבראה, ור' אחא מרין מן הכתב שעל גבי הכותל, ואוקיפנא דכותב אבות'ר ומידל'י. ואמרינן
 הכי תנאי כי הני תנאי, כלומר ר' אחא ותיק חולקין בחלוקת ר' אחא ותיק דליה, דל'י אחא אצמדי'תו סהיג מן המראה הוא מוחק